

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Αριθμός Απόφασης

969 /2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από το Δικαστή Χρήστο Παπαδήμα, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης και τη Γραμματέα Αναστασία Καραγγελή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 6 Φεβρουαρίου 2017, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση:

Του ανακόπτοντος: Σωματείου με την επωνυμία "ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΙΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ" (ΣΣΙΑΤΕ), με ΑΦΜ 090005016, που έχει την έδρα του στην Αθήνα, οδός Πανεπιστημίου αριθμός 8 και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου Θρασύβουλου Κ. Ξενάκη, κατοίκου Αθηνών, οδός Μαυροματαίων αριθμός 9, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και το Π 0394992 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ.Αθηνών.

Του καθ' ου η ανακοπή: Σωματείου με την επωνυμία "ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ-ΙΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ", με ΑΦΜ 99739920, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ευπόλιδος αριθμός 8 και εκπροσωπείται νόμιμα, για το οποίο εμφανίστηκε ο νόμιμος εκπρόσωπός του Σαράντης Φιλιππόπουλος και διόρισε πληρεξούσια τη δικηγόρο Αγγελική Καίσαρη, η οποία κατέθεσε προτάσεις και το Π 0528358 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ. Αθηνών.

Το ανακόπτον άσκησε την από 7-12-2016 ανακοπή, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με ΓΑΚ 87947 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 3712/7-12-2016, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται παραπάνω και γράφτηκε στο πινάκιο (αριθμός ΡΑ/1).

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη ανακοπή διώκεται να ακυρωθεί η 293/2016 διάταξη του Ειρηνοδίκη Αθηνών, με την οποία εγκρίθηκαν οι τροποποιήσεις του καταστατικού του καθ' ου σωματείου. Η αίτηση αρμοδίως καθ ύλην και κατά τόπον εισάγεται στο παρόν Μονομελές Πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται ο Ειρηνοδίκης που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διάταξη (άρθρα 740§1 εδάφιο α' και 787 ΚΠολΔ), για να δικαστεί κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 έως 781 ΚΠολΔ) και είναι νόμω βάσιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 79, 81, 82 και 84 ΑΚ, καθώς και σε εκείνη του άρθρου 787§2 ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και ερευνηθεί στη συνέχεια αν οι αιτιάσεις του ανακόπτοντος κατά των τροποποιηθεισών διατάξεων του καταστατικού του καθ' ου είναι νόμω και ουσία βάσιμες.

Με τις διατάξεις των άρθρων 12§1 του Συντάγματος και 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης "για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών" κατοχυρώνεται το δικαίωμα κάθε πολίτη να συνεταιρίζεται και να ιδρύει σωματεία μη κερδοσκοπικά. Τούτο αποτελεί ειδικότερη μορφή της ελευθερίας της ομαδικής πνευματικής κίνησης και δράσης, καθώς και βάση της ελευθερίας της επαγγελματικής οργάνωσης. Απόρροια του ως άνω δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι είναι αφενός μεν η αρχή της πολλαπλότητας των (μη κερδοσκοπικών) σωματείων, δηλαδή η δυνατότητα της συμμετοχής παράλληλα σε περισσότερα σωματεία και αφετέρου το ότι η ίδρυση και η λειτουργία του σωματείου υπόκειται μόνο σε δικαστικό έλεγχο νομιμότητας και όχι σε οποιονδήποτε έλεγχο σκοπιμότητας, με την έννοια ότι το δικαστήριο δεν μπορεί να ελέγξει αν το σωματείο είναι ή όχι κοινωνικά ωφέλιμο, αν πράγματι προάγει τα συμφέροντα των μελών του ή ακόμη αν ανταγωνίζεται ή όχι άλλο παρεμφερές-προϋπάρχον σωματείο. Η αρχή της πολλαπλότητας εκφράζεται με την ελεύθερη σύσταση και παράλληλη λειτουργία περισσότερων σωματείων, που επιδιώκουν τον ίδιο ή παρεμφερή σκοπό, για το ίδιο επάγγελμα ή τον ίδιο κλάδο, ή στον ίδιο τόπο, κατά το μέτρο που κρίνεται σκόπιμο από τους ενδιαφερόμενους για την εξυπηρέτηση των υλικών και ηθικών συμφερόντων τους, μέσα στο πλαίσιο των νόμων, οι οποίοι, με την επιφύλαξη της παραπάνω συνταγματικής επιτάγης, δύνανται να καθορίζουν

τους όρους και τις προϋποθέσεις ίδρυσης και συνύπαρξης σωματείων που επιδιώκουν τους αυτούς ή παρεμφερείς σκοπούς. Η κατά τα ανωτέρω επιτρεπόμενη καταρχήν συνύπαρξη δύο ή πλειόνων σωματείων μπορεί να ελεγχθεί από το δικαστήριο, βάσει των οριζόμενων στις διατάξεις των άρθρων 25§§1-3 Συντάγματος και 57, 58, 80 αριθμ.1 και 281 ΑΚ, μόνον όταν η λειτουργία του δευτέρου σωματείου παρεμποδίζει ή περιορίζει την τήρηση του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι από τα μέλη του άλλου σωματείου, ώστε να ματαιώνεται ο συνταγματικά προστατευόμενος σκοπός του δικαιώματος αυτού (ΑΠ 1842/1984 ΝοΒ 33.1140, 829/1981).

Στην προκείμενη περίπτωση, το ανακόπτον ζητεί την ακύρωση της 293/2016 διάταξης του Ειρηνοδίκη Αθηνών, με την οποία επικυρώθηκε το από 10-6-2016 τροποποιηθέν καταστατικό του καθ' ου και διατάχθηκε η εγγραφή των τροποποιήσεων στο δημόσιο βιβλίο σωματείων, που τηρείται στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Άλλως επικουρικώς διώκει να ακυρωθεί εν μέρει η ως άνω διάταξη και συγκεκριμένα καθ' ο μέρος έγινε δεκτή η τροποποίηση των άρθρων 1§§2 και 3, 5, 12§3, 13§2, άρθρου 14§1, 16§6, 26§4, 27§6, 31§3, 32§§1 και 3 και 35§1 του καταστατικού του καθ' ου. Ωστόσο, από την παραδεκτή επισκόπηση της προσβαλλόμενης διάταξης προκύπτει ότι με αυτήν επικυρώθηκε συνολικά το από 10-6-2016 καταστατικό του καθ' ου και διατάχθηκε η εγγραφή της τροποποίησής του στο δημόσιο βιβλίο σωματείων, δίχως να γίνεται κάποια ειδική αναφορά στις διατάξεις που τροποποιήθηκαν. Συνεπώς, το Δικαστήριο, εκτιμώντας το όλο περιεχόμενο του δικογράφου της ένδικης ανακοπής, θα ερευνήσει αν καταρχήν το ανακόπτον έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει τη νομιμότητα καθενός από τα ως άνω τροποποιηθέντα άρθρα και στη συνέχεια αν οι αιτιάσεις του για καθεμία από τις προσβαλλόμενες διατάξεις είναι νόμω και ουσία βάσιμες.

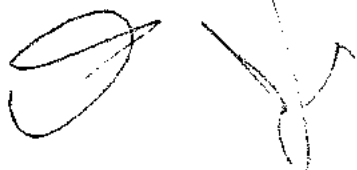
Από την εκτίμηση της χωρίς όρκο κατάθεσης του νόμιμου εκπροσώπου του ανακόπτοντος και της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα του καθ' ου, που δόθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασής του, από όλα ανεξαιρέτως τα προσκομιζόμενα εκατέρωθεν έγγραφα και από τις ένορκες βεβαιώσεις αριθμ. 1965 και 1966/9-2-2017, που δόθηκαν ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών μετά τη συζήτηση της ανακοπής από τους Μαρία Φιλιππούλου και Ιωάννη Σοφιανόπουλο με την επιμέλεια του καθ' ου, αφού προηγήθηκε νόμιμη και εμπρόθεσμη – πριν από δύο εργάσιμες ημέρες –

κλήτευση του ανακόπτοντος (βλ. την 7.280B/6-2-2017 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών Γεωργίας Ιωάννη Λάζου), οι οποίες προσκομίζονται προς αντίκρουση ισχυρισμών που προβλήθηκαν κατά τη συζήτηση (άρθρα 422 και 741 ΚΠολΔ), απορριπτόμενων ως αβάσιμων των αιτιάσεων του ανακόπτοντος ότι α) έπρεπε στην κλήτευση να διευκρινίζεται ποια από τις δύο θα ληφθεί στις 9:30 και ποια στις 10:00, αφού από τις διατάξεις των άρθρων 421-424 ΚΠολΔ δεν προκύπτει τέτοια υποχρέωση εκείνου που επιμελείται τη λήψη ένορκης βεβαίωσης και β) ότι αμφοτέρες λήφθηκαν στις 9:30 και όχι η μία εξ αυτών στις 10:00, όπως γραφόταν στην κλήση για τη λήψη τους, εφόσον η κλήτευση περιλαμβάνει την ώρα (09:30) που αμφοτέρες λήφθηκαν διαδοχικά – βάσει του αύξοντος αριθμού έκαστης – και δεν υπήρχε υποχρέωση η δεύτερη να ληφθεί μισή ώρα αργότερα, πλήρως αποδεικνύονται τα εξής: Το ανακόπτον ιδρύθηκε και λειτουργεί ως αστικό σωματείο με την επωνυμία "Σύλλογος Συνταξιούχων Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας", με έδρα την Αθήνα (οδός Πανεπιστημίου αριθμ. 38), βάσει της απόφασης αριθμός 25/1962 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Σκοπός του είναι η προστασία των οικονομικών συμφερόντων των μελών του, η διαφύλαξη και η βελτίωση των ασφαλιστικών εισφορών του Τ.Α.Π.Ι.Λ.Τ. (Ταμείο Αλληλοβοήθειας Προσωπικού Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας), η συμπαράσταση προς τα αναξιοπαθούντα μέλη του, που χρήζουν βοήθειας, η ανάπτυξη των κοινωνικών σχέσεων και η ψυχαγωγία αυτών. Μέλη του εγγράφονται οι συνταξιούχοι τραπεζικοί υπάλληλοι, που εργάστηκαν στην Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα και οι οποίοι ήταν ασφαλισμένοι αρχικά στο Τ.Α.Π.Ι.Λ.Τ., ακολούθως στο Ι.Κ.Α. και πλέον στον Ε.Φ.Κ.Α., όπου εντάχθηκε το Τ.Α.Π.Ι.Λ.Τ., επικουρικά δε στο Τ.Α.Π.Ι.Λ.Τ.-ΑΤ. Μετά το πέρασμα της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας υπό τον έλεγχο της Alpha Τράπεζας Πίστewος στο πλαίσιο της διαδικασίας αποκρατικοποιήσεων το έτος 1999 και την ένα χρόνο μετά συγχώνευση των δύο αυτών τραπεζών, με τη δημιουργία της Alpha Bank, τα συνταξιοδοτούμενα μέλη των ήδη κατά τον χρόνο εκείνο λειτουργουσών συνδικαλιστικών οργανώσεων "ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ALPHA BANK" και "ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ALPHA BANK ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ" που προέρχονταν από την πρώην Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα, συνέχιζαν να γίνονται μέλη του ανακόπτοντος. Αποδεικνύεται επίσης ότι με το από 15-6-2010 καταστατικό ιδρύθηκε το καθ' ου η ανακοπή σωματείο. Μέλη του δύνανται να εγγραφούν όσοι εργάστηκαν στην "Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα της Ελλάδος",

ανεξάρτητα από την κατά τον χρόνο εγγραφής τους εργασιακή τους κατάσταση, ακόμα μάλιστα και την τυχόν συνταξιοδότησή τους. Σκοπός δε αυτού είναι – μεταξύ άλλων – η μελέτη, προστασία, διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών, επαγγελματικών, κοινωνικών και ασφαλιστικών συμφερόντων και δικαιωμάτων των μελών του, η βελτίωση των παρεχόμενων συντάξεων, της παρεχόμενης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και των κάθε είδους παροχών από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, η μέριμνα για την εξασφάλιση ικανοποιητικών συνθηκών εργασίας, η καλλιέργεια της κοινωνικής συνοχής, η υλική και ηθική συμπαράσταση στα μέλη του κτλ. Με την από 22-6-2010 αίτηση η προσωρινή διοίκηση του καθ' ου αιτήθηκε την αναγνώρισή του και την εγγραφή του στο δημόσιο βιβλίο σωματείων, που τηρείται στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Κατά την εκδίκαση της αίτησης σε πρώτο βαθμό το νυν ανακόπτον άσκησε κύρια παρέμβαση με αίτημα την απόρριψή της. Επί των ως άνω αίτησης και κύριας παρέμβασης εκδόθηκε η 7177/2011 οριστική απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία η αίτηση απορρίφθηκε. Όμως, με την 4546/2012 οριστική απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, που εκδόθηκε μετά από έφεση των αιτούντων, η ρηθείσα πρωτόδικη απόφαση εξαφανίστηκε και, αφού έγινε δεκτή η αίτηση και απορρίφθηκε η κύρια παρέμβαση, διατάχθηκε η εγγραφή του νυν καθ' ου η ανακοπή σωματείου στο οικείο δημόσιο βιβλίο, το οποίο τηρείται στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Το ανωτέρω δευτεροβάθμιο Δικαστήριο με την προαναφερθείσα τελεσίδικη απόφασή του έκρινε με ισχύ δεδικασμένου ότι τα δύο αντίδικα σωματεία έχουν μεν την αυτή έδρα, ήτοι την Αθήνα, αλλά δεν ταυτίζονται ούτε προς τον σκοπό, ούτε προς το πεδίο δράσης, ούτε προς τον κύκλο των υποψηφίων μελών τους, αφού το νυν καθ' ου η ανακοπή διώκει να καλύψει όλους όσοι υπήρξαν εργαζόμενοι στην Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα, ανεξάρτητα από την νυν εργασιακή τους κατάσταση (εν ενεργεία υπάλληλοι της ALPHA BANK ή άλλου εργασιακού φορέα ή ακόμα και συνταξιούχοι), ενώ το εδώ ανακόπτον αποτελείται από συνταξιούχους, προσερχόμενους από την Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα. Προσέτι, το ίδιο Δικαστήριο έκρινε ομοίως με ισχύ δεδικασμένου ότι ακόμα και ήθελε θεωρηθεί ανάλογος ή παρεμφερής ο σκοπός των δύο σωματείων, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, αφού η ίδρυση και η λειτουργία του νυν καθ' ου η ανακοπή όχι μόνο δεν περιορίζει το δικαίωμα των μελών του από τη σωματειακή δραστηριοποίηση και του συνεταιριζέσθαι, αλλά αντιθέτως η ίδρυση και λειτουργία του είναι σύμφωνη

προς την αρχή της πολλαπλότητας των σωματείων. Αποδεικνύεται επίσης ότι με πανελλαδική ψηφοφορία των μελών του καθ' ου η ανακοπή, διενεργηθείσα από τις 14 έως τις 20-5-2016 – σύμφωνα με τα ορισθέντα στην από 21-4-2016 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μελών του και αφού τηρήθηκαν όλες οι νόμιμες διατυπώσεις – τροποποιήθηκε το καταστατικό του, το οποίο επαναδιατυπώθηκε στο σύνολό του, ώστε να αποτελείται πλέον από τριάντα έξι άρθρα, χωριζόμενα σε έξι κεφάλαια. Κατόπιν, οι νόμιμοι εκπρόσωποί του αιτήθηκαν και πέτυχαν την έκδοση της ανακοπτόμενης διάταξης, με την οποία επικυρώθηκε το από 10-6-2016 τροποποιηθέν καταστατικό και διατάχθηκε η εγγραφή των επελθουσών τροποποιήσεων στο οικείο βιβλίο, το οποίο τηρείται στο Πρωτοδικείο Αθηνών.

Το ανακόπτον ζητεί την ακύρωση: Α) Των άρθρων 1§§2 και 3 του τροποποιηθέντος καταστατικού του καθ' ου. Με την πρώτη από αυτές ορίζεται ότι το τελευταίο είναι οργάνωση εργαζομένων και συνταξιούχων της πρώην Ιονικής Τράπεζας, πρόβλεψη που ανταγωνίζεται το ίδιο (ανακόπτον), εφόσον αυτό εκπροσωπεί τους συνταξιούχους, ενώ με τη δεύτερη ορίστηκε ότι το καθ' ου μπορεί να προσχωρήσει σε οργανώσεις ανώτερου τύπου, όπως η ΟΣΤΟΕ, αν και η τελευταία έχει ήδη ως μέλος της το ίδιο (ανακόπτον) και έχει λάβει απόφαση να μην δέχεται άλλα μέλη. Ο ως άνω λόγος ακύρωσης που αφορά στη διάταξη της §2 δεν είναι νόμιμος, δοθέντος ότι σύμφωνα και με την παρατεθείσα προηγουμένως μείζονα πρόταση δεν μπορεί να απαγορευτεί δικαστικά η παράλληλη λειτουργία πλειόνων κοινών σωματείων, ως τα δύο αντίδικα, ακόμα κι αν αυτά διώκουν τον αυτό σκοπό, ως εν προκειμένω την εκπροσώπηση των συνταξιούχων της πρώην Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας. Άλλωστε και στο προ των γενόμενων τροποποιήσεων καταστατικό, που έχει εγκριθεί δυνάμει της ρηθείσας τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, προβλεπόταν με σαφήνεια ότι το καθ' ου δύναται να έχει μέλη και συνταξιούχους της Τράπεζας αυτής. Εξάλλου, το ανακόπτον δεν θεμελιώνει έννομο συμφέρον να προσβάλλει τη θεσπισθείσα με την προσβαλλόμενη διάταξη της §3 του άρθρου αυτού δυνατότητα και μόνο του καθ' ου να συμμετάσχει στην ΟΣΤΟΕ ή σε τυχόν έτερη οργάνωση ανώτερου βαθμού, καθώς δεν επικαλείται ούτε άλλωστε αποδεικνύει ότι το ίδιο θα υποστεί κάποια βλάβη αν πραγματοποιηθεί η καταστατική αυτή πρόβλεψη και γίνει το καθ' ου μέλος της ΟΣΤΟΕ ή άλλης οργάνωσης ανώτερου βαθμού. Β) Του άρθρου 5, στο οποίο προβλέπεται ότι μέλη του

συνλόγου μπορούν να γίνουν όσοι εργάστηκαν στην Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα, ανεξάρτητα από τη σημερινή τους ιδιότητα, καθώς και όσοι λαμβάνουν σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα λόγω θανάτου πρώην υπαλλήλου της ίδιας Τράπεζας, επειδή οι μεν συνταξιούχοι εκπροσωπούνται από το ίδιο (ανακόπτον), οι δε εργαζόμενοι από άλλους συνδικαλιστικούς φορείς. Και αυτός ο λόγος όμως προσκρούει στη ρηθείσα αρχή της πολλαπλότητας, που – ως προαναφέρθηκε – επιτρέπει την παράλληλη λειτουργία περισσοτέρων σωματείων, ακόμα κι αν αφορούν στο ίδιο επάγγελμα ή κλάδο εργαζομένων, που μπορούν να εκπροσωπούνται από πλείονα σωματεία και επομένως είναι απορριπτέος. Γ) Του άρθρου 13§2, που προβλέπει ότι τα τακτικά μέλη που λαμβάνουν προσωρινή σύνταξη λόγω αναπηρίας ή τελούν σε άδεια άνευ αποδοχών ή σε αναστολή της σχέσης εργασίας τους λόγω ασθένειας λαμβάνουν μέρος στις Γ.Σ., εφόσον καταβάλουν την εισφορά ενός διμήνου πριν από την έναρξη της Γ.Σ. Όπως όμως προκύπτει από το 15-6-2010 καταστατικό, που είχε εγκριθεί με την 4546/2012 απόφαση του Εφετείο Αθηνών, η ίδια ακριβώς διάταξη προϋπήρχε με διαφορετική αρίθμηση (12§2). Επομένως, ο σχετικός λόγος ακύρωσης της διάταξης αυτής, που έχει ήδη εγκριθεί και δεν τροποποιήθηκε, αλλά αναριθμήθηκε, πρέπει να απορριφθεί. Δ) Του άρθρου 31§3, κατά το οποίο η συνδρομή των συνταξιούχων μελών μπορεί να εισπράττεται μέσω παρακράτησης από το ποσό της προκαταβαλλόμενης σύνταξης τους κατόπιν υποβολής σχετικής υπεύθυνης δήλωσης περί αποδοχής της παρακράτησης αυτής και σύμφωνα με τις ισχύουσες νόμιμες διαδικασίες. Επιχειρεί δε το ανακόπτον να θεμελιώσει το έννομο συμφέρον του για την ακύρωση της προκείμενης διάταξης στο ότι ήδη εισπράττεται μια συνδρομή για το ίδιο από το Ι.Κ.Α., το οποίο παρακρατεί μία μόνο συνδρομή. Ωστόσο, με το περιεχόμενο αυτό ο προκείμενος λόγος είναι αβάσιμος, αφού ακόμα και αν υποθεθεί ότι το Ι.Κ.Α. θα παρακρατεί στο εξής εισφορά μόνο υπέρ του καθ' ου, κάτι που απόκειται στη διακριτική ευχέρειά του και καταργήσει την παρακράτηση υπέρ του ανακόπτοντος, το τελευταίο δεν στερείται του δικαιώματος να εισπράττει στο εξής τις εισφορές απευθείας από τα μέλη του. Επομένως, ουδόλως προσβάλλεται κάποιο έννομο συμφέρον του ανακόπτοντος από την προκείμενη διάταξη. Ε) Του άρθρου 26§4, κατά το οποία αν σε εκλογοαπολογιστική Γ.Σ. δεν υπάρξει απαρτία, παρατείνεται η θητεία των οργάνων του Σωματείου και των αντιπροσώπων σύμφωνα με το άρθρο 15 του καταστατικού. Ο προκείμενος λόγος ωστόσο είναι απορριπτέος

πρωτίστως ελλείπει εννόμου συμφέροντος του ανακόπτοντος, το οποίο δεν μνημονεύει κατά ποιο τρόπο μια διάταξη που αφορά στις εσωτερικές διαδικασίες σύγκλισης και απαρτίας των γενικών συνελεύσεων του καθ' ου βλάπτει το ίδιο. ΣΤ) Του άρθρου 27§6, κατά το οποίο στην περίπτωση εκλογής αντιπροσώπων για οργάνωση ανώτερου βαθμού, στην οποία όμως εκπροσωπούνται μόνο οι συνταξιούχοι, το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι για τους αντιπροσώπους έχουν μόνο μέλη του συλλόγου που έχουν την απαιτούμενη από το καταστατικό της οργάνωσης ανώτερου βαθμού ιδιότητα του συνταξιούχου. Ειδικότερα, το ανακόπτον προβάλλει τον ισχυρισμό ότι το ίδιο είναι μοναδικό μέλος της ΟΣΤΟΕ από το 1965 και επομένως μόνο αυτό μπορεί να εκλέγει αντιπροσώπους σε αυτήν. Όπως όμως ήδη αναφέρθηκε προηγουμένως (υπό στοιχείο Α') στο πλαίσιο έρευνας της ακυρότητας ή μη της συναφούς διάταξης του άρθρου 1§3, το ανακόπτον δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλλει τη θεσπισθείσα δυνατότητα του καθ' ου να συμμετάσχει στην ΟΣΤΟΕ ή σε έτερη οργάνωση ανώτερου βαθμού, επειδή κάτι τέτοιο δρα ανταγωνιστικά έναντί του, καθώς προσκρούει στην αρχή της πολλαπλότητας που διέπει την οργάνωση των πολιτών σε σωματεία. Ζ) Του άρθρου 32§§1 και 3, κυρίως επειδή στην §3 προβλέπεται η δυνατότητα χορήγησης άτοκων δανείων σε μέλη του καθ' ου, χωρίς να εξασφαλίζεται η αποπληρωμή τους και δευτερευόντως επειδή δεν υπάρχει §2. Ωστόσο, το ανακόπτον ουδέν έννομο συμφέρον έχει να προσβάλλει το ως άνω άρθρο, καθώς η χορήγηση επισφαλών - αληθούς υποτιθέμενου του ισχυρισμού του ότι δεν εξασφαλίζεται η αποπληρωμή τους - δανείων δεν βλάπτει καθ' οιονδήποτε τρόπο το ίδιο (ανακόπτον) και την περιουσία του, που είναι ξεχωριστή από εκείνη του καθ' ου. Προσέτι, το ανακόπτον δεν επικαλείται κατά ποιο τρόπο βλάπτεται το ίδιο από την εκ προφανούς παραδρομής αριθμησης της §2 ως §3 στο καταστατικό του καθ' ου. Η) Του άρθρου 35§1, κατά το οποίο η διάλυση του συλλόγου και η τύχη της περιουσίας του μετά τη διάλυσή του αποφασίζεται με πανελλαδική ψηφοφορία σύμφωνα με το άρθρο 14, ενώ κατά το άρθρο 11§1, η γενική συνέλευση των μελών είναι το ανώτατο και κυρίαρχο όργανο του συλλόγου και έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στον σύλλογο, να κάνει τροποποιήσεις στο καταστατικό, να εκλέγει τη Διοίκηση και τα άλλα όργανα του συλλόγου κατά τους όρους του καταστατικού, να εγκρίνει τον απολογισμό, τον προϋπολογισμό τους και γενικά την οικονομική διαχείριση, να αποφασίζει την εκποίηση ακίνητης περιουσίας του συλλόγου και τη ρευστοποίηση χρεογράφων, να ελέγχει το Δ.Σ. και τις αποφάσεις του

και να παύει τα μέλη των οργάνων του συλλόγου. Σημειώνει δε ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση όσον αφορά στη διαδικασία εκποίησης της περιουσίας του καθ' ου σχετίζεται και ευθυγραμμίζεται με την τροποποίηση του καταστατικού του "Συλλόγου εργαζομένων στην ALPHA BANK προερχόμενων από την Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα της Ελλάδος", όπου τα περιουσιακά στοιχεία δεν θα καταλήξουν στο Ι.Κ.Α. προς ενίσχυση των συντάξεων ή στα πρώην και στα νυν μέλη που συνέβαλαν στη δημιουργία τους, αλλά όπου αποφασίσει η Γ.Σ. του καθ' ου. Με το περιεχόμενο αυτό ο λόγος ακύρωσης της συγκεκριμένης διάταξης είναι απορριπτέος κυρίως ελλείψει εννόμου συμφέροντος του ανακόπτοντος, το οποίο δεν αναφέρει κατά ποιο τρόπο βλάπτεται το ίδιο από την ανωτέρω ρύθμιση αναφορικά με την τύχη της περιουσίας ενός άλλου νομικού προσώπου σε περίπτωση διάλυσής του. Πάντως και επί της ουσίας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 106 ΑΚ, η περιουσία σωματείου που διαλύθηκε δεν περιέρχεται ποτέ στα μέλη του, όπως αντιπροτείνεται ως η ενδεδειγμένη πρόβλεψη από το ανακόπτον, αλλά η τύχη της ρυθμίζεται από τις σχετικές προβλέψεις της συστατικής πράξης ή του καταστατικού του. Άλλως περιέρχεται στο Δημόσιο. Θ) Του άρθρου 12§3, επειδή προβλέπει ότι η πρόσκληση της Γ.Σ. γίνεται εναλλακτικά-διαζευκτικά ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή με το ταχυδρομείο ή με SMS ή με οποιονδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο και όχι υποχρεωτικά με το ταχυδρομείο σε όλα τα μέλη, όπως θα ήταν το σωστό, διότι οι συνταξιούχοι στερούνται ηλεκτρονικών μέσων. Ωστόσο, με το περιεχόμενο αυτό κανένα έννομο συμφέρον του ανακόπτοντος δεν θεμελιώνεται για την προσβολή της προκείμενης διάταξης, η οποία αφορά αποκλειστικά και μόνο στην εσωτερική λειτουργία του καθ' ου και δη στον τρόπο πρόσκλησης των μελών του για να παρευρεθούν στις εργασίες της γενικής του συνέλευσης. Ι) Του άρθρου 14§1, που ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με την απαρτία των Γ.Σ. του καθ' ου. Και στην περίπτωση αυτή ωστόσο το ανακόπτον στερείται του οποιοδήποτε έννομου συμφέροντος να ζητήσει την ακύρωση της διάταξης αυτής. ΙΑ) Τέλος, του άρθρου 16§6, κατά το οποίο τα μέλη του Δ.Σ. του καθ' ου είναι δυνατόν να λαμβάνουν αποζημίωση, υπό την προϋπόθεση ότι ο προϋπολογισμός είναι ισοσκελισμένος. Ωστόσο ούτε και αυτή τη διάταξη, που αφορά στις εσωτερικές σχέσεις του καθ' ου με τα μέλη του διοικητικού του συμβουλίου, το ανακόπτον έχει κάποιο έννομο συμφέρον για να την προσβάλει. Κατόπιν όλων αυτών η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να απορριφθεί και να επικυρωθεί η

προσβαλλόμενη διάταξη του Ειρηνοδίκη Αθηνών. Τέλος, λόγω της φύσης της διαφοράς ως μη γνήσιας υπόθεσης εκούσιας δικαιοδοσίας και επομένως της δυνατότητας εφαρμογής των γενικών διατάξεων των άρθρων 173-193 ΚΠολΔ, το ανακόπτον, το οποίο ηττάται, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του καθ' ου, που υπέβαλε σχετικό αίτημα με τις προτάσεις του (άρθρα 106, 176 και 191§2 ΚΠολΔ), όπως αυτά καθορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό που ακολουθεί.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

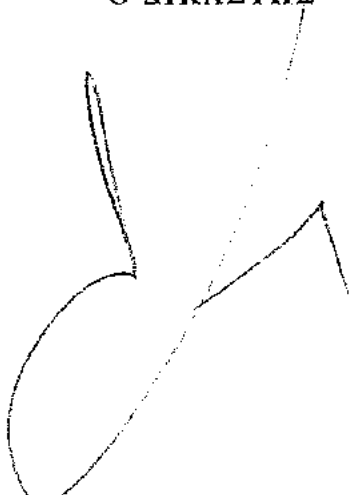
Δέχεται τύποις την ανακοπή και απορρίπτει αυτή κατ' ουσίαν.

Επικυρώνει τη 293/2016 διάταξη του Ειρηνοδίκη Αθηνών και

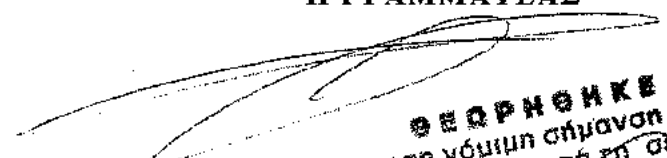
Καταδικάζει το ανακόπτον στα δικαστικά έξοδα του καθ' ου, τα οποία καθορίζει σε διακόσια είκοσι (220€) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, απόντων των νομίμων εκπροσώπων των διάδικων σωματείων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους *6ας 03-04-2017*

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Για τη νόμιμη σήμανση και
έκδοση του κατά τη σειρά
της παραγγελίας
Αθήνα, **04 ΑΠΡ. 2017**
Γραμματέας

Γραμματέας Αθηνών